

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 29. marts 2007 i sag T-366/00, Scott SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvorved Retten annullerede artikel 2 i Kommissionens beslutning 2002/14/EF af 12. juli 2002 om den statsstøtte, Frankrig har iværksat til fordel for Scott Paper SA/Kimberly-Clark (EFT L 12, s. 1), i det omfang bestemmelsen vedrører den støtte, som er ydet i form af den favorpris for en grund, som er omhandlet i beslutningens artikel 1

Konklusion

- 1) *Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 29. marts 2007, Scott mod Kommissionen (sag T-366/00), ophæves.*
- 2) *Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.*
- 3) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

(¹) EUT C 183 af 4.8.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2010 — Markus Stoß (sag C-316/07), Avalon Service Online Dienste GmbH (sag C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (sag C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (sag C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (sag C-359/07) og Andreas Kunert (sag C-360/07) mod Wetteraukreis (sagerne C-316/07, C-409/07 og C-410/07) og Land Baden Württemberg (sagerne C-358/07 — C-360/07) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Giessen og Verwaltungsgericht Stuttgart — Tyskland)

(Forenede sager C-316/07, C-358/07 — C-360/07, C-409/07 og C-410/07) (¹)

(Artikel 43 EF og 49 EF — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — foranstaltning af sportsvæddemål, som er underlagt et offentligt monopol på delstatsniveau — mål bestående i at forhindre incitamentet til overdrevent forbrug i tilknytning til spillevirksomhed og at bekæmpe ludomani — forholdsmæssighed — restriktiv foranstaltning, som reelt skal tilsiøge at reducere spillemulighederne og begrænse hasardspilvirksomhed på en sammenhængende og systematisk måde — reklame fra indehaveren af monopollet, som opfordrer til deltagelse i lotterier — andre hasardspil, som kan udbydes af private foretagender — udvidelse af udbuddet af andre hasardspil — licens udstedt i en anden medlemsstat — ingen forpligtelse til gensidig anerkendelse)

(2010/C 288/12)

Processprog: engelsk

De forelæggende retter

Verwaltungsgericht Giessen og Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Markus Stoß (sag C-316/07), Avalon Service Online Dienste GmbH (sag C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (sag C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (sag C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (sag C-359/07) og Andreas Kunert (sag C-360/07)

Sagsøgte: Wetteraukreis (sagerne C-316/07, C-409/07 og C-410/07) og Land Baden Württemberg (sagerne C-358/07, C-359/07 og C-360/07)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — fortolkning af artikel 43 EF og 49 EF — national lovgivning, der indeholder et forbud, hvortil der er knyttet strafferetlige og forvaltningsretlige sanktioner, mod indsamling af væddemål på sportsbegivenheder, medmindre der foreligger en tilladelse fra den kompetente myndighed, men som i praksis på grund af et statsligt monopol gør det umuligt at opnå denne tilladelse

Konklusion

1) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at

- a) *for at et offentligt monopol på sportsvæddemål og lotterier som dem, der er omhandlet i hovedsagerne, kan begrundes under henvisning til et mål om at forhindre incitamentet til overdrevent forbrug i tilknytning til spillevirksomhed og at bekæmpe ludomani, skal de pågældende nationale myndigheder ikke nødvendigvis være i stand til at fremlægge en undersøgelse, som påviser, at nævnte foranstaltning er forholdsmæssig, og som blev gennemført før vedtagelsen af denne*
- b) *den omstændighed, at en medlemsstat foretrækker et sådant monopol frem for en ordning, som tillader private foretagenders virksomhed, idet de lovligt kan udøve deres virksomhed inden for rammerne af bestemmelser, der ikke er baseret på eneret, kan opfylde proportionalitetskravet, for så vidt som — hvad angår målet om et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne — indførelsen af nævnte monopol ledsages af indførelsen af lovgivningsmæssige rammer, som sikrer, at indehaveren af monopollet reelt er i stand til på en sammenhængende og systematisk måde at forfølge et sådant mål ved hjælp af et udbud, hvis kvantitative omfang og kvalitative indhold er fastlagt ud fra nævnte mål, og som er underlagt en streng kontrol fra de offentlige myndigheders side*
- c) *den omstændighed, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat blive stillet over for visse vanskeligheder med henblik på at sikre håndhævelsen af et sådant monopol over for arrangører af spil og væddemål, der er etableret i udlandet, og som via internettet og i strid med nævnte monopol indgår væddemål med personer, der befinder sig inden for nævnte myndigheders område, kan ikke som sådan påvirke spørgsmålet om overensstemmelse mellem et sådant monopol og de nævnte bestemmelser i traktaten*

d) i en situation, hvor en national ret på en gang konstaterer,

- at de reklameforanstaltninger, som iværksættes af indehaveren af et sådant monopol, og som vedrører andre former for hasardspil, som også udbydes af denne, ikke er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at kanalisere forbrugerne mod udbuddet, som tilbydes af monopolhaveren, ved at få dem væk fra andre, ikke-autoriserede spillekanaler, men tilsigter at anspore forbrugernes spilletrang og at stimulere deres aktive deltagelse i spil med henblik på at maksimere indtægterne fra sådan virksomhed
- at andre former for hasardspil kan foranstalles af private foretagender, som har en tilladelse, og
- at de kompetente myndigheder hvad angår andre former for hasardspil, som ikke er omfattet af nævnte monopol, og som desuden har et større risikopotentiale for afhængighed end de spil, som er underlagt dette monopol, fører eller tolererer politikker, der øger udbuddet, og som kan udvikle og stimulere spillevirksomhed, navnlig med henblik på at maksimere indtægterne herfra

kan den nationale ret med rette anse, at et sådant monopol ikke er egnet til at sikre virkeliggørelsen af målet om at forhindre incitamentter til overdrevent forbrug i tilknytning til spil og at bekæmpe ludomani, med henblik på hvilket det er blevet indført, ved at bidrage til at reducere spillemulighederne og begrænse aktiviteterne på dette område på en sammenhængende og systematisk måde.

- 2) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at den omstændighed, at et foretagende i den medlemsstat, hvor det er etableret, råder over en tilladelse til at udbyde hasardspil, på EU-rettens nuværende udviklingstrin ikke er til hinder for, at en anden medlemsstat under overholdelse af de krav, som følger af EU-retten, underlægger den mulighed, som et sådant foretagende har for at udbyde sådanne ydelser til forbrugere, der befinder sig på dens område, en betingelse om, at det skal være i besiddelse af en tilladelse udstedt af dens egne myndigheder.

(¹) EUT C269 af 10.11.2007.
EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2010 — Carmen Media Group Ltd mod Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Tyskland))

(Sag C-46/08) (¹)

(Artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — indehaver af en licens, som er udstedt i Gibraltar, til at foranstalte sportsvæddemål, som udelukkende gælder i udlandet — foranstaltning af sportsvæddemål, som er underlagt et offentligt monopol på delstatsniveau — mål bestående i at forhindre incitamentter til overdrevent forbrug i tilknytning til spillevirksomhed og at bekæmpe ludomani — forholdsmæssighed — restriktiv foranstaltning, som reelt skal tilsi gte at reducere spillemulighederne og begrænse hasardspilvirksomhed på en sammenhængende og systematisk måde — andre hasardspil, som kan udbydes af private foretagender — tilladelsesprocedure — den kompetente myndigheds skønsbeføjelse — forbud mod at udbyde hasardspil via internettet — overgangsforanstaltninger, som midlertidigt tillader et sådant udbud fra visse foretagender)

(2010/C 288/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carmen Media Group Ltd

Sagsøgt: Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — fortolkning af artikel 49 EF — national lovgivning, hvorved der indføres et statsligt monopol på at foranstalte sportsvæddemål og lotterier med mere end blot ringe risikopotentiale, hvorefter meddelelse af tilladelse til at foranstalte andre hasardspil er omfattet af den offentlige myndigheds skøn, og hvorved foranstaltning af hasardspil via internettet forbydes

Konklusion

- 1) Artikel 49 EF skal fortolkes således, at et foretagende, som ønsker via internettet at udbyde sportsvæddemål i en anden medlemsstat end den, hvor det er etableret, ikke ophører med at være omfattet